

***gangiz** Runic: Pronunciation: /'ɣaŋ.giz/

adjective · i-stem

Meanings

passable, going, able to go

Etymology

A verbal adjective derived from *ganganą ('to go').

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	gangiz	gangī	gangj, -jatō	gangijai	gangijōz	gangijō
Acc.	gangijanō	gangijō	gangj, -jatō	gangijan̄z	gangijōz	gangijō
Gen.	gangijas, gangīs	gangijaizōz	gangijas, gangīs	gangijaizō̂	gangijaizō̂	gangijaizō̂
Dat.	gangijammai	gangijaizōi	gangijammai	gangijaimaz	gangijaimaz	gangijaimaz
Inst.	gangijanō	gangijaizō	gangijanō	gangijaimiz	gangijaimiz	gangijaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	gangijō	gangijō	gangijō	gangijaniz	gangijōniz	gangijōnō
Acc.	gangijanų	gangijōnų	gangijō	gangijanunz	gangijōnunz	gangijōnō
Gen.	gangīniz	gangijōniz	gangīniz	gangijanō	gangijōnō	gangijanō
Dat.	gangīni	gangijōni	gangīni	gangijammaz	gangijōmaz	gangijammaz
Inst.	gangīnē	gangijōnē	gangīnē	gangijammiz	gangijōmiz	gangijammiz

Descendants

- *gangī (Proto-West Germanic)
 - genze, ginse (Old Frisian)
- *gangī (Proto-West Germanic)
 - *gengi (Old Dutch)
 - genge (Middle Dutch)
- *gangī (Proto-West Germanic)
 - genġe (Old English)
 - genge (Middle English)
- *gangī (Proto-West Germanic)
 - gengi (Old High German)
 - genge (Middle High German)
 - gänge, gäng (German)
- *gangī (Proto-West Germanic)
 - *gengi (Old Saxon)
 - genge, ginge (Middle Low German)
- gengr (Old Norse)
 - gongdur (Faroese)
 - gengur (Icelandic)
- gengr (Old Norse)
 - gænger (Old Swedish)
 - gäng, gänge (Swedish)

[View on Wiktionary](#)

